

Драгни.

Нима на ваша Свѣтлость не е мило? На всички е мило... (въздиша).

Исакъ.

Мило е, Драгне, мило; той беше много добъръ царь... Но чакай, ште намѣримъ ние онѣзи, които го убиха...

Драгни.

Не знамъ, лошево се хортува, че...

Исакъ (съ любопитство).

Какво се хортува, — я кажи, Драгне?

Драгни.

Че царь Асѣня не го убилъ братъ му...

Исакъ.

Така! и мене никакъ не ми се върва това, Драгне, никакъ! Ами кой го е убилъ, какво казватъ хората?

Драгни.

Азъ не знамъ, но имало една баба...

Исакъ (стрѣснѣто).

Какво? баба? каква?

Драгни.

Не знамъ, но тя знаела и познавала всичко... нищо не се скривало отъ нея...

Исакъ.

Така, ха? Ахъ, колко е хубаво Драгне! Не можешъ ли ѣж намѣри ти?

Драгни.

Азъ штѣ ѣж трѣсѣж, тя...